

3die Afsnit: Videregaaende Læreruddannelse, ganske kort udtale, at jeg fuldt ud billiger, at der gives Adgang til videre Uddannelse for Lærere, baade ved kortere Kursus og ved en længere Fortsættelsesundervisning. Kun skal jeg tilføje min Beklagelse over, at man ogsaa her møder Eksamensbordet, idet denne Fortsættelsesundervisning efter Lovforslaget skal afsluttes med en Prøve. Kunde man dog ikke stryge Eksamen og lade Forstanderens og Lærernes Vidnesbyrd yde tilstrækkelig Garanti for Elevernes Udbytte paa denne Statens Lærerhøjskole.

Ud over dette skal jeg ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men blot sige, at jeg ud fra det, jeg her har sagt, kan tilsige mit Partis Støtte til en meget velvillig Behandling af dette Lovforslag.

I lange Tider har Kravet om en bedre Læreruddannelse lydt, ikke mindst fra Lærerne selv, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen understregede. Lærerne har selv følt, at den Uddannelse, de fik, var for beskeden i Forhold til det ædle Materiale, de havde at arbejde med. Dette understreger jeg stærkt, for det har sin store Betydning, at Lærerstanden selv siger: Vi maa have en bedre Uddannelse. Den staar i Arbejdet og føler Mangelen ved sin Uddannelse.

Nu er Spørgsmaalet lagt hen til Lovgivningsmagtens Afgørelse. Forslaget kommer væsentlig i den Skikkelse, den store Skolekommission har givet det, den Kommission, der, hvad den ellers har udrettet, i hvert Fald har udrettet dette, at den har vist os, hvor delte Meningerne i vort Folk er, naar det gælder Spørgsmaalet om en Nyordning af vort Skolevæsen. Denne Kommission, denne uenige Kommission, kunde jeg have Lyst til at sige, har dog ikke vist mindst Enighed i dette Forslag. Af samtlige Forslag i Kommissionens Betænkning er det, vi her behandler, det, hvorom der i Kommissionen har været størst Enighed; Enighed er der da om, at Kravet om en bedre Læreruddannelse er berettiget. Maatte det nu lykkes os her i den høje Rigsdag ved fælles Bestræbelser at faa dette Lovforslag vedtaget i en saadan Form, at det staar i nøje Samklang med dansk Folkekarakter og dansk Folkeand. Det er godt at se sig om i Verden og lære,

hvordan man bærer sig ad derude, blot man ikke gør Forsøg paa at omplante paa dansk Grund Former, som er dansk Skoleliv fremmede — derom tror jeg man fra alle Sider vil være enig.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet til i Aften Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 4⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Klaus Berntsen: Det er selvsagt, at alle Rigsdagens Medlemmer, saavel i Folketing som i Landsting, til hvilket Parti de end hører, maa have Interesse for den danske Folkeskole og for dens betydningsfulde Virksomhed. Thi selv om ingen er pligtig at sende sine Børn i Folkeskolen, da vor Lovgivning har afskaffet Skoletvangen og giver enhver Fader eller Værge Ret til frit at vælge, hvor, af hvem og paa hvilken Maade han vil have sine Børn undervist, kan det dog selvfølgelig ikke være andet, end at det baade af samfundsmæssige og skolemæssige Grunde maa være af Interesse, hvorledes Folkeskolens Udvikling foregaar, da det er en Kendsgerning, at det langt overvejende Antal af Befolkningens Børn søger Undervisning i den danske Folkeskole. Jeg har nok hørt, at i den senere Tid har der hævet sig Røster her i Landet for, at man, ligesom man har afskaffet Skoletvangen, ogsaa skulde afskaffe Undervisningspligten. Men jeg tror ikke, at dette har andet end akademisk Interesse, thi jeg kan ikke tænke mig, at ret mange Mennesker i et Land som vort, hvor man har en saa udstrakt almindelig Frihed, og hvor alle Landets Borgere, baade Kvinder og Mænd, naar de har naaet en vis Alder, har Adgang til at indtage fremskudte Stillinger i det offentlige Liv og at